

Семено

Райнер Марія Рільке

Воно звелося з ґрунту ввись і ввись
і в стовбурі стрімкому замовчало;
коли ж квітки, мов полум'я, знялись,
воно мовчанням знову стало.

Упродовж літа виросло, як плід
на повсякчас напруженому вітті
й одчуло сил припливи соковиті,
які вливав до нього світ.

Кінець кінцем округлилось овалом,
закутавшись в лушпиння, як в покров,
і спокоєм наповнилось тривалим,
назад вернувшись, в центр свій знов.

1924

Перекладач: Микола Бажан